

Redacció i Administració:
CALABRIA, 104, 2^{on}

Dels treballs pu-
blicats, en seràn
responsables els
:: seus autors ::

10 cèntims

EL XÀFEC

Periòdic Independent

Sortira cada 15 dies

ANUNCIS A PREUS
: CONVENCIONALS :

No 's retornen
els originals, en
cas que no 's
:: publicuin ::

10 cèntims

L'avenir de l' Ajuntament

Després de la lluita electoral prop passa-
da, ha quedat constituït el futur municipi, en
tres grups, que podem classificar de la se-
güent manera:

El primer, que podem dir grupo de la mi-
noría del cacic, compost, com tots sabeu, de
tres persones: l'alcalde actual en Josep Dal-
mau, i els dos tinents en Ramón Rocafort i
en Joaquim Fonollosa.

El segon grupo és el del Partit Popular,
en el que hi forma en Joan Salles, en Ramón
Boget, i augmentat enguany per l'entrada
al mateix d'en Jaume Ventura i d'en Salva-
dor Fortuny.

I, per fi, el tercer grupo, que'l constituei-
xen D. Salvador Llimargas, D. Esteve Aspa i
D. Salvador Muntal.

De la manera que varen esser el-legits
aquests tres últims, no havent-los-hi consul-
tat la seva voluntat per formar part del Mu-
nicipi, els deslliga de tot compromís moral, i
per la feia, queda l'impudentes les seves per-
sonalitats de tot compromís, en cap dels dos
grupos abans definits, sen lliures de poder
seguir la linea de conducta que més, conven-
ient els hi sembli, ajustant el seu criteri,
lliurement, segons entenguin o exigeixi el bé
del poble i els interessos del mateix.

Aquest grupo, doncs, ha de fer la balan-
çada dins del Municipi per determinar la ten-
dencia que imperarà en els futurs destins del
poble.

Si aquest grupo s'inclina i s'aplega amb
els primers, les coses estaran com abans i
continuarà imperant dintre del cabildo muni-
cipal les mateixes tendències i la mateixa po-
lítica que fins ara ha imperat; la política del
cacic, política i tendència que tots coneixeu, i
la personalitat del Noi Pedrals, etxura del
cacic, continuarà en tots els defectes i conse-
qüències funestes que fins aquí hem rebut, i
és clar, que amb una política tan desastrosa
i plena de ineptituds, contubernis i repressal-
lies, resorgirà més ferma i valenta que mai
la oposició dels contraris, portant un malestar
moral i material al poble, que necessita per el
seu engrandiment aquella apacible tranquili-
tat, fonament indispensable per a tot progrés.

I si es decanten a l'altre costat ¿qué pas-
sarà?

No ho podem sapiguer, puig com que'l
Partit Popular és un grupo verge de tot man-
do, i les seves gestions no són conegudes a la
pràctica, encara que ple de nobles desitjos, ha
d'esser el temps qui deu demostrar-ho. Mal-
grat això que acabem de dir, i aquest partit
una garantia positiva enfront de l'altre, i en
que la seva política, des de sempre, ha estat
cacic, i per lo tot està en el seu espòs, i en
guarantia segura perquè agra la seva qualitat
com a grup, i per lo tot està en el seu espòs, i en

¿Emprò, caben altres tendències amb el
personal el-legit que no sigui la del cacic ni
del Partit Popular?

Quin dubte té, que pot imperar-hi una so-
lució eclèctica, tipu intermitg de la primera i la
segona. Lo que passa en política, lo que se'n
diuen gabinets intermitjos. Aquets anfibis de
la política, surgit, o pedàs, per anar fent, i
esperar altres temps.

Nosaltres presumim que si el cacic es veiéu
un dia perdut, voldria intentar aquest gabinet
intermitg, per allò de qui dies passa anys em-
peny, i donar-li temps per poguer esperar si
en el altre bieni canvien les coses en llur profit.

Ara veureu amb quina diligència tractarà
el cacic i el seu ninot de palla el Noi del Ciment,
de conquerir el concurs dels tres nous regidors
neutres perquè se sumin a la seva política. Tot
sortirà, tota la seva dialèctica es posarà en
pràctica. Els hi faràn més discursos per a
convençer-ls que cap arrenca caixals per ven-

dre el seu específic. Inventarant quèntos i his-
tories, els oferirant premis i proteccions, els
diràn que'ls nostres són això, allò i més enllà,
de dolents, i que sols ells són els bons i el
de l'ordre, i fins que muda més fer-se an-
ells que no gas anar amb els altres, que no són
senyors ni gent com cal. Inventarant mil his-
tories: que'ls altres, no volen el bé del poble
que van contra dels forasters, i per a demo-
strar-ho treurant l'història d'en Rabassola i que
fulano i principalment sutano, que capitenei-
gen la seva colla, no volen si no enfonzar La
Garriga i que no vinguin forasters. Degut an
això diràn que la llet es vendrà a menys preu
a l'istiu, que les hortallitxes i tomaques no
s'adineraran, que'ls ordinaris perdràn la fei-
na i un grapat de coses més que seria llarg de
descriure.

Emprò, no'ls cregueu, que no són més que
una colla de farsants; ells sempre miren com
ho poden fer perquè els altres beguin a galet.

NOTA DEL DIA

Dizin
Saraceta
La Garriga

Veiam parlem-ne d'això.

L'argument primer que os posaran serà de que El XÀFEC ataca an en Rabassola, i que aquest és un dels forasters més distingits i més influents que venen a La Garriga.

Si en Rabassola fos com els altres forasters, propietaris o llogaters que'ns honren al venir a nostre poble, tal volta l'argument fos just, emprò an en Rabassola li revesteix el carreg de diputat, carreg que la primera vegada per la que va sortir elegit, tots els ciutadans de La Garriga el van votar amb gust, no va tenir cap mena de contradicció, puig esperavem d'ell que seria un pare carinyós per a tots els garrigans sense cap mena de color polític, i que si sorgien diferències algún dia, ell, enlaçant el carreg i fent us del seu prestigi com a foraster i diputat, cercaria la pau de tots servint d'intermediari entre els dos bandos, amb aquell amor i carinyo correspos, del que tots li teniem quan el varem votar. Lluny d'això, prompte se li va veure l'inclinació predilecte amb el cacic, el qual servia enfront del poble, no sols amb assumptes polítics, si que també amb els particulars, afavorint personalitats professionals i d'altre mena, i prestant no pòctes vegades la seva intervenció i influència de diputat per baixes venjances i maquiavelismes del cacic i del seu representant en el Municipi, casi sempre en forma encoberta i devegada amb desvergonyiment.

Ara jo os pregunto: ¿el diputat que an això es presta, mereix o no la nostre censura?

¿Es que fa seva investidura de foraster li ha de servir de tapabruts per a fer com a diputat, atropells, servint d'instrument al cacic per a combatrer als seus enemics?

Si les seves simpaties per el cacic haguessin estat solsament paraules com d'altres ho fan, tan si són títols acadèmics com no, nosaltres n'hauriem prescindit; hauriem fet el mateix cas que fan els gossos als pilots de grava que troben per les carreteres, hi haguessim restat muts sense contestar a les seves escameses i paraules de mal gust. Emprò, lo d'en Rabassola, no han estat paraules, sinò fets, tan més danyins, quan més influent és sa persona dat el carreg que exerceix.

Combatem, doncs, af diputat, no al foraster.

I ara, parlem dels altres arguments que tal volta os dirán si es que ja an aquestes hores n'ho han fet.

Os dirán que nosaltres no volem el bé del poble, i no volem que vinguin forasters al mateix, element de vida principal de La Garriga. Os dirán que dos dels que capiteneigen el Partit Popular, sent forasters, volen que que no vingui colònia.

Aquest és l'argument. Argument safreig, però no d'homes serios, perque quan les coses no es demostren, per les persones de seny, tenen un valor negatiu, és a dir, que desprestigi als que les usen, i encara més, quan aquestes afirmacions estan renyides amb el sentit comú.

¡Mireu que's gran sostenir que no volem forasters precisament els que han de viure dels mateixos!

El que's vol suïcidar no busca mai la fam com arma, i això equivaldria un suïcidí.

S'ha de jugar als altres per un mateix, perque les lleis de la vida són iguals per tothom. Si nosaltres vivim dels forasters ¿es poden

els vostres interessos? Això cau del seu pes; doncs conteu que als demés els passa igual.

Digueu-los-li que aquets senyors els quals ells aludeixen, són senyors que tenen el seu patrimoni en el poble, que tenen cases per llogar i lloguen als forasters, i que per lo tan les adineren més; que són homes de carrera que viuen amb la seva professió dels forasters i que'ns honoraris que amb aquest concepte treuen del poble no arriben a la quinta part de lo que treuen d'aquells. I que si això no fos prou per a provar el seu carinyo i agraiment a La Garriga, un d'aqueixos va publicar un llibre fa tres anys parlant d'ella, del qual ne va regalar més de mil exemplars, i aon se parla com a gran raclam, de les bondats i bellesa de La Garriga, del seu clima i de ses aigües i establiments balnearis; que ha gastat algunes mils pessetes instalant i reformant una industria i fent mil més pro. agandes, ja per escrit, ja de paraula. Digueu-los hi que un altre ha invertit ses cabals amb una torre que li costa més de trenta mil duros i coadjovant amb una empresa per dotar d'aigua al poble regalant-n'hi algunes plomes; que amb amor i carinyo presideix una institució benèfica en el mateix, adelantant per la prosperitat d'aquella, i per lo tan del poble, quaranta mil pessetes per fer un xalet que's rifarà per a portar diners a la beneficencia pública, i mil coses que serien llargues d'enumerar.

¿I aquets individus són els que volen el mal del poble, i són enemics de que vinguin forasters?

El qui diu això, o és un boig o és un malvat. I no os càpiga cap dubte que's això últim.

¿Sabeu per qué són dolents? Perque no perteneixen a la seva faràndula, perque no s'han prestat a fer-los-hi el joc i no volen somar-se a la conxorxa dels seus satèlits, i prefereixen anar amb al poble honorat i lliure que no amb els faritzeus que'l fan servir de joguina per les seves mires personals. Perxò són dolents; si fossin d'ells quin dubte té que serien els més bons de La Garriga, serien un troballa per a el poble.

¡Farsants!

L'història com a ciencia positiva ens ensenya que l'individualisme imperant, ha de donar com a colorari el colectivisme compensador.

Els Escenís contra la cobdícia dels Fenicis en la antigüetat: la Comunitat dels antics cristians en les catacumbes contra el luxe i villipendi de Roma: Plató amb la disolució de Grecia: les ordres religioses com a refugi contra l'invasió dels barbres, caràcter guerrer de l'edat mitja i la sopervia del feudalisme: la revolució francesa contra l'individualisme de la Cort de Lluís XVI i el modern socialisme i l'anarquia colectivista contra l'individualisme industrial d'avui.

¿Què d'estrany té doncs, que obeint an aquesta llei històrica se formi un colectivisme en el nostre poble amb el Partit Popular enfront de l'individualisme egoiste de Can Petita?

Després de lo manifestat res hem de dir amb aquets tres individus que hem classificat del partit neutre. Nosaltres no'ls frassarem cap línia a seguir, però si que'ls direm; que's posin la mà al cor i que honradament es desdixin per aon la seva conciencia els dicem de Pedrals, el cacic i els seus satèlits farán monedjar voluntariament se dir per juny

teñdes, i quan no puguin més amb amenaces. Ells són prou grans per sapiguer lo que'ns convé.

Nosaltres no'ls direm sinò una sola paraula: que de la seva actitud en dependeix el pei, vi dre del poble.

¡Ay d'ells, si la mala fe impera en els seus actes!

Experiencia

De les eleccions municipals, passades, el poble ha de treure'n gran experiencia. Hi han hagut molts fets, que analitzant-los fonamentalment, se'n dedueixen conseqüències de gran transcendencia, per l'estabilitat moral del mateix. En altres eleccions s'hi havia quelcom de lo que'ns volem referir, no era tan vist com ara, es cubrien formes i la malignitat d'acció no era tan intensiva com aquesta vegada.

¿A que'ns referim?

Als medis d'acció posats en joc pel cacic, per guanyar costi el vulgui.

L'article 10 de la Llei Electoral diu:

"Per a exercir el dret de votar en eleccions de diputats i concejals, és indispensable esser inscrit com elector en el cens electoral, que's el registre públic aon consten el nom i els apellidos paterns i materns si els tinguessin, dels ciutadans espanyols calificats amb el dret de sufragi."

Lo primer, feta la llei, que va procurar el cacic, fou poder disposar en tot lo que pogues, d'aquesta llista. Disposant d'ella es podia engiponar els noms dels votants al seu capritxo, afavorint l'entrada dels seus i privant la dels contraris, equilibrant pels seus fins polítics la distribució dels col·legis electorals, en una paraula, maneiant aquest manubri que's la clau del domini del Municipi, i per tant, del poble, i el prestigi de fora al davant dels diputats provincials i el de Corts.

¿I qui fa els cens electorals?

La Junta Municipal del Cens.

¿I qui la compon aquesta?

Primer, diu la llei, "serà President de la Junta Municipal un vocal de la Junta de Reformes Socials, designat per ell al efecte. Dones, mentres no s'hagin constituït aquestes Juntes, farà de President, el Jutge municipal."

¿Quan va venir aquesta llei hi havia constituïda aquesta Junta de Reformes Socials a La Garriga?

No.

¿Qui era Jutge allevores?

Si mal no recordem, ho era el senyor Planas. I si no era ell, el Jutge qui hi havia no era partidari de Can Petita.

El cacic, es va donar compte aviat, de que no convenia que fos el Jutge que hi havia allevores qui la presidís.

Aquell carreg, convenia estigués a les seves mans, i a corre-cuita, es va constituir la Junta de Reformes Socials, inclòint els noms que li va convenir al cacic.

La Junta va designar la personalitat de D. Antón Blancafort per president de la Junta Municipal del Cens, carreg que encara de empenya, malgrat la seva edat, que s'apropa a VUITANTA anys, i malgrat, també, la seva salut, que està bastant aclaparada. D'obrer de la Parroquia, carreg que per la seva tradició en el poble repré la jubilació de l'home en els destins públics.

¿Qui més la compona la Junta Municipal del Cens?

Tornem a la llei:

Primer: "El concejal que hagi obtingut més vots i formi part de l'Ajuntament" (excluint l'alcalde i els tinents).

Segond: "Un quefe u oficial de l'exèrcit o de l'armada retirat".

Tercer: "Dos dels majors contribuents per immobles, cultiu i ganaderia que tinguin vot de compromisaris per les eleccions de Senadors".

Quart: "i com que'ls industrials no estan agremiats al poble i no poden, doncs, nomenar els seus presidents i síndics, com diu la llei, per formar part de la Junta del Cens (perque aquets senyors baden com d'altres que som al poble), han sigut substituïts com disposa la mateixa, pels primers contribuents per contribució industrial"; i

Quint: "com a Secretari el que ho és del jutjat municipal".

Ja veieu si és fàcil amb aquets elements fer una Junta Municipal del Cens, etxura del cacic. Tots són de la seva cofradia, tots no, menys un, que aquell no'l podien canviar ni triar entre dels seus perque no n'hi havia cap més, ens referim al militar retirat, que ho va tenir d'esser D. Víctor Beato Delgado, puig per dret propi li pertocava. Emprò, ja va procurar esquivar-lo el cacic, i el pobre senyor, aborrit, ens consta, per tanta arbitrariedad, se va veure en el cas de no assistir a cap junta.

¿Com estan les llistes?

Ja ho sabeu, fetes a les seves conveniencies, acomodant els districtes a llurs necessitats, traint d'elles a tots els contraris possibles, i posant-hi tants adictes com se poden.

Quan va pujar el traïdor al Municipi, al fer pel maig la rectificació de les llistes, se ni va donar una dels electors que en dret i justícia devien esser inclosos, doncs bé, menys un, o dos noms, tots els va admetre (per cubrir formes), emprò ja es va cuidar algú de que no fossin inclosos en la llista definitiva impresa, puig eren vots negatius pel cacic. Aquest treball va esser encomanat a Barcelona al benvolgut diputat senyor RABASSOLA.

Malgrat totes aquestes martingales fetes per el cacic, la baixesa política del Noi Pedrals, venent als seus amics i electors, la campanya durant dos anys empresa per El XAFEC posant els punts sobre les is, en el Municipi, alcalde i cacic, reaccionà la opinió pública i el Partit Popular es preparà més formidable que mai per combatre al caciquisme.

El cacic aparentà de moment claudicar, fent veure que volia deixar el foc als contraris (pura farsa i comedia per veure si l'enemic s'adormia i no treballaba), emprò, desseguida es preparà per la lluita amb més empenya que mai.

La lluita ja la sabeu, no cal repetir-la, i les martingales, també les coneixeu.

Emprò, l'arma més poderosa esgrimida enguany, ha sigut l'amenassa; amb ella se feu recular la paraula a més de trenta electors que devien anar a votar per la candidatura del poble.

¿Aquesta tàctica que ensenya? ¿Quines al camí a seguir?

Si dos enemics combaten amb armes iguals, qui les menys

contra els que no els han volgut votar, i en canvi, protegeixen els seus votants ¿qué pasará?

Que les forces del Partit Popular, malgrat els seus desitjos, es disgregaran per la lògica conseqüència de la por a les represalies, i per recompensa o premi, a la contraria fidelitat.

La major part de la gent no jutja an els homes si no per llur popularitat o per llur fortuna, sense tenir en compte llur historia i liars fets.

Solsament, temen esser despreciats, aquells que són despreciables.

Convé, doncs, lluitar amb les mateixes armes, i oposar als enemics els mateixos procediments.

Ja que'l cacic ens ho ensenya usem les mateixes armes.

Ell va aprendre en llatí a Vich i ho practica en català, aquell adagi que diu:

Qui non es mecum, contra mi est (qui no està en mi, està contra mi).

Amistat, protecció i germanor ans els nostres amics, als que van votar amb nosaltres: guerra, boicotage, an els nostres enemics, als que van ajudar al cacic.

Als artesans, tenders, homes de carrera i ofici que debem protegir, han de ser als nostres, i aïllament i guerra als contraris.

Hi ha artesà, industrial, que mai ha rebut del cacic cap favor, ni en la feina del seu ofici li ha donat a guanyar cap pesseta, i en canvi ha viscut, i viu, de la feina nostra, i malgrat això, sempre ha sigut un servil instrument del cacic.

D'avui en endavant s'ha d'acabar, prou protecció, malaguanyat pà, millor és per a els nostres, que ja ho diu el ditxo castellà:

"Quien da pan a perro ajeno, pierde el pan y pierde el perro".

El cacic ens ho ensenya, doncs fem-ho com ell.

Emprò, aquesta lluita és terrible. Convertirà al poble en una guerra civil eterna, les passions se enquimeraran, els disquiciaments i els odis africans que naixeran, portaran un mal viure a nostra pobre societat. Això està renyit en tot principi de civilització; no hi ha societat possible, amb aquets procediments; ¿això és tornar al temps de la barbarie? direu vosaltres.

Quin dubte té que mallauradament serà aixís.

Emprò, el cacic ens ho ensenya, ens ho practica, quin remei queda si no que fer us de les mateixes armes i procediments o sucumbir.

Les lluites polítiques en els pobles civilitzats són lluites de convicció, d'idees purament altruistes i enlairades, són com les tempestes que retronen en la terra amb els seus trons, i aboquen l'aigua, i am elles aclarint l'atmosfera i fertilitzant la mateixa, esdevé aquesta després, més fecunda i més prospera que abans.

Passada la turbonada ningú es recorda d'ella, més que per donar gracies a Deu dels grans beneficis que'ls ha dut.

Emprò, en els pobles barbars, atzassats, no passa així, no ensenja d'altres. Les lluites són brutals

Si; aquets homes són els que blasonen d'altruistes, de civilitzats, aimants de la pau i amor cristià; ja veieu com és tot mentida i farsa.

Aquest que'ns califica de tabernaris, pertorbadors i revolucionaris ja veieu quins són els seus procediments.

¿Ell si que's el pertorbador etern de nostre poble!

Ell, i tan sols ell, és qui amb el seu egoisme i ambició de manament porta a nostre aimat poble el derrumbament moral, i converteix lo que tindria d'esser un paradís amb un desencadenat infern.

¿Ja veureu d'aquí dos anys quina via haurem fet de fer-nos malvé tots!

Les gracies les podrem donar an aquesta familia d'una generació de sarrics.

Dialec entre un Inspector i un Alcalde

—Buenos días señor alcalde.

—Deu lo guart senyor inspector.

—¿Cómo vamos de salud?

—Dios nos dé d'allò mejor.

—¿Fueron bien las elecciones?

—Bien del todo, no senyor.

—¿No ha ganado su partido?

—Guanyado del todo, no,

si bien tenemos más votos,

los otros ne han puesto dos.

—Para el caso da lo mismo.

—Romances, no hu cregui, no,

los que han ponido los otros

son chicos del morro fort,

i darán muchos disgustos

i ens tocarán el gipón.

—¿Y por qué dejó salirlos,

si tanto teme a esos dos?

Siendo el amo del cotarro

al agua los tiro yo.

—Romances, dejes de bromas

no es fácil de fer això,

son unos pintas muy listos

y sabien bien la lección.

—¿No hubo modo de hacer trampas?

—Van vigilar de debò,

prou las voliamos hacerlas.

¿Ens varen amagar l'ou!

—No entiendo bien esta frase.

—Ya le traduciré prou:

nos escondieron el huevo,

¿lo entiende, señor inspector?

—¿Que le han tomado a usted el pelo

perdiendo esta votación?

—Això mismo, pel i borra,

nos han prendido este cop.

—Lo siento con toda el alma

pero illa le irá mejor.

“EL CENTRO”

NOVITATS PER A SENYORA :: Llaneria, Sederia, Llenceria i confeccions

MELCHOR, CULÍ i TARRÉS

Ronda Sant Pere, (entre Plasses de Catalunya i Urquinaona) Teléfon 3678 :: :: BARCELONA

Nous models en bluses i refajos :: :: Genres blancs a preus de fabrica
— Madapolams Tolrà; existencia en totes les classes i amplades —

 PREU FIXO

Joan Sallés

Contractista d'obres

Carrer de la Creueta, 1

AGENCIA DE TRANSPORTS

Acarreus : Reexpedicions : Trànsits

Ubach, Barba i Prats

BARCELONA: Primcesa, 37, (Teléfon 1297)

VICH: Plaça Major, 33, (Teléfon 142)

LA GARRIGA: Banys, 58, (Casa Xela)

Sucarana i Bellavista

Hotel Catalunya

Carrer de Cardedeu, 1

HOTEL DORÉ

Situat prop de l'estació del ferrocarril

JOSEP MARATA

SERVEI A LA CARTA I COBERTS

S'INFORMA PER AL LLOGUER DE TORRES

Imprempta

Fills de Domingo Casanovas

TELÉFON 2120

DESPATX:

Carrer del Hospital, 87

BARCELONA

TALLERS:

Ronda de Sant Pau, 67

Papeleria

Magatzems JORBA

BARCELONA

Call, 13 i 15, Teléfon 1676

MANRESA

Born i Sant Domingo

Les espléndides seccions
i tarifa de preus dels

MAGATZEMS JORBA

son sempre imitades però
mai igualades

NOVITATS PER A HOMES I DONES

Llaneria : Roba blanca : Camiseria : Merceria

Perfumeria : Rellotgeria : Sastreria : Sederia

Sombrereria : Ornaments sagrats

Articles de camp i viatge. - Gran assortit en mosqueters, persianes, guardapolvos sacs
:: de viatge, maletes, gemelos, refajos, bates, perfumeria, matalasseria i ombrelles ::

Tarradas i C.^a

PLAÇA DE LA CONSTITUCIÓ, 10

Aquesta casa té autorització de la Companyia d'Electricitat per a
fer tota classe d'instal·lacions a La Garriga, L'Admetlla, i Figoró.

Instal·lacions eléctriques : Força i llum

Bombotes de totes marques — Il·luminacions decoratives

Assortit magatzem de materials eléctrics : Bombes

Motors : Motors-Bombes : Aparells senzills i de luxe

ES FACILITEN PRESSUPOSTOS

Adreça
Sarriena
La Garriga